

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani E Societate Iesv Medicvs Religiosvs De Animorvm Morbis Et Cvrationibvs

Scribanius, Carolus

Antverpiæ, 1618

XV. Delectus munium & locorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46194)

mor mortiferus per amaritudinem vacuatur. Ipsa ergo in elatis inuentionis exordia permista sunt laude temperanda, ut dum admittunt fauores quos diligunt, etiam correptiones recipiant quas oderunt.

CAPVT XV.

Delectus munium, locorum.

FALLIT plurimum Superiores hic delectus, nec respondet votis, plusque ferè siue temporalis, siue spiritualis auxiliij ab alijs consequitur. quòd maior in his fiducia in Deum eluceat, plus in illis prudentiæ humanæ: quo fit, iusto Dei iudicio, ut spe ferè sua Superiores frustrentur, cum sæpe etiam tales patiantur aduersarios, grauesque obseruatores ac censores, quos precibus impetrarunt. Monitorum deinde ac si qua necessitas id postulet, iniungendarum pœnitentiarum libertas tollitur, cum offensionem Superiores vereantur; & qui se vocatos sciunt, liberiùs offendant, euocationis suæ spe freti, facilesque ad murmurationes sint, si minùs placentia imponantur. Nec quidquam in his promptius, quàm ad minimarum rerum displicentiam illud inculcare, Cur euoca-

uit bene constitutum: melius mihi eratalibi. Nascitur inde non loci modò, & muneris, sed & omnium propè displicentia, & murmurationes, inde animi inquietudines, cum nunquam explentur desideria, & præteritorum memoria præsentia displicent.

Quòd si in Superiorem minùs fortem, aut robore destitutum delectus ceciderit, sequitur facilis & ingens noxiorum iuxtà ad bonorum permistio; cum indulgentiores ferè simus in eos quos vltro vocatos meminimus: & nullus propè querelarum locus apud eos, qui mederi possent, ne delectum nostrum damnare videamur, aut imprudentiam accusare; ne uè consuetum illud audiamus, Habes quem petisti; obsecutus sum voluntati tuæ. antè cogitasse oportuit. bene illi alibi erat. vt omnis iam culpa in euocatorem eat. atque hinc graues sæpe multorum offensiones nascuntur, cum Superiores delectus sui sibi conscij, ne aut offendant, aut mœrore afficiant, aut minùs commodos tales experiantur, non cōcedenda concedant. quod ubi fit, abit res in exemplum, & paria sperare reliqui non verentur, paria etiam audere: è quibus vniuersa paulatim domestica disciplina delabatur: quæ ubi refrixit ac corrui;

corrui, à sola ferè sectione remedia expectanda sunt; mutandi nimirum plerique omnes, & ad Superiores disciplinæ arctioris, variâque amandandi loca sunt, cum à sola propè mutuæ cohabitationis separatione salus sperari possit: ac disciplinæ amantiores in illorum locum substituendi erunt; aut sanè Superior ipso loco mutandus, & robustior illo subrogandus.

Eadem incommoda in inferioribus reperias, qui precibus locorum mutationē impetrarunt. sequitur enim plerumque pœnitudo, cum non omnia votis respondeant; & damnamus preces nostras, & queri erubescimus, ne consilia ipsi nostra accusemus, & audiamus inconstantes: inde mœrores, ac tacitæ interni roboris emedullationes, cum interiores animi vires exeduntur, & aperire pudet, & ad vincendum robore destituuntur. ad locorum enim novas descendere mutationes, rubor vetat; & locorum tamen, sociorum, Superiorumque ferre condiciones imbellis animus negat, aut innata quædam menti aliena, pugnantisque cum aliis, ac quasi hostilis & inimica conditio. ita cum hinc verecundia terreat, isthinc molestia crescat; contabescit animus, aut in apertas prorumpit factiones, & causas aliquas com-

miniscitur, quibus inconstantiam suam
regat. has si verisimiles reperiat, laxat de-
lationibus habenas; sin minus, commini-
scitur etiam falsas, dummodo potiat
optatis, subducaturque quasi è seruitute cer-
uices nunquam satis domitas, nec suavi
obedienciæ iugo in solidum submissas.

Prosiliunt ex his initiis omnia malorum
genera; nec quidquam tam à Religione
alienum, quod non audeat. semel enim
pudore deposito in omnia se profundit
mala, & quæ antè damnauerat, probat ut
sequenda: ita qui febribus tenentur, ini-
mica antea gustui laudant, & auidius hau-
riunt, profutura damnant.

Accedit, quòd rarò diuina bonitas felices
huic delectui successus tribuat, ut qui
resignatæ obedienciæ repugnet, plusque
adferat iudicij nostri, quàm in Deum fi-
ducia: quasi enim de Domini in nos pro-
uidencia diffidentes, recurrimus ad hunc
seu personarum, seu locorum delectum,
cui poenitentia perpetua & indiuidua co-
mes est. quod innumeris propè aliorum
exemplis discimus: quorum infelix exitus
meritò terrere omnes, & auertere ab his
consiliis debeat.

Iam cum ferè in inferioribus delectus
hincantur ex amore sui, cum huic aër sit
crassior,

crassior, illi tenuior; huic minùs amœnum
 cælum, illi nimis sudum; alteri plebeia ni-
 miùm occupationes, minùs splendida, mi-
 nus è dignitate, eruditionis opinione, vul-
 gares, rariores, frequentiores, intempesti-
 uæ, subita: aut Superior durior, tenacior,
 morosior, oculatior, maturior, retractior,
 ad suspiciones pronior, regularum obser-
 uantior; aut alius suauior, liberalior, mol-
 lior, facilior, hilarior, laxior, ad omnem
 concessionem profusior, indulgentior; fit
 vt in ingentia se plerumque animarum
 discrimina conijciant: cùm ferè ignorent
 quanta domi forisq; pericula immineant.
 intus nimirum latet malum, quod nisi ex-
 cusserint, nulla locorum mutatione pel-
 lent: cùm ferè tales libertatis amor, disci-
 plina Religiosa fuga, commoditatù cor-
 poris studium, adnatus animo tepor, gra-
 uiorum metus & horror, ad hæc consilia
 adigant, vnde fit vt sperata apud Deum
 mercedis non postrema, aut omni etiam
 parte spolientur, cùm delecti muneris aut
 habitationis concessio mercedis illis lo-
 co sit.

Z §

Rea

Remedia.

Indifferentiæ studium, frequens excitatio in Deum fiducia. cui maior cura de nobis, quàm nobis ipsis incumbit.

Incommodorum delectui huic colligatorum memoria, recordatioque illorum, quibus non rarò cum interitu delectus hic coniunctus fuit.

Nihil deinde in omni Religione certius pacatiusque, quàm vniuersam sui curam Deo cõmittere; ne quid videamur detraxisse de ingenti in illum fiducia, plusque prudentiæ nostræ, quàm illius prouidentia fidisse. Ille securus viuit, qui totum se diuinæ gubernationi commisit. quàm fortiter monemur, quàm certò: *Considerate lilia agri, quomodo crescant, non laborant, neque nent. Si autem fœnum agri, quod hodie est, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit; quanto magis vos modicæ fidei? Nolite ergo solliciti esse, dicentes, Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? hac enim omnia Genes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. querite ergo primùm regnum Dei, & iustitiam eius: & hac omnia adicientur vobis. Quòd si pergat delectus hic animum pulsare, consultum erit cum Præfe-*
 &o

Et spiritus, aut si quis alius in domo vir prudens, rerum experientia edoctus, consultare; nec quidquam aggredi, nisi non tantum consulto sepe Domino, sed aliorum iudicio præquisito, quorum potius sententiis, quam nostris stemus.

Proderit etiam aliquando cum iudicio confessarij voto se aliquo temporario obstringere, omnemque hanc delectus cogitationem negligere ac respuere, ut inimicam Deo, aut sanè ut minus ei placentem gratamque, ut obedientiæ repugnantem, adeoque ut omnis perfectionis hostem, omnisque inquietudinis matrem.

Moueant nos exempla Christi, totum se parentis obedientiæ cōmittentis: *Mettus Ioan. 4:* *cibus est ut faciam voluntatem eius, qui me misit, ut perficiam opus eius.* & post illam lacrymarum, sudorum, sanguinum luctam, omnium quas vlla sæcula viderunt grauissimã, *Non quod ego volo, sed quod tu;* & apud *Mar. 14* Matthæum, *Non sicut ego volo, sed sicut tu.* *Mat. 26* sequamur ducem milites, & cuius præferimus nomen, imitemur facta.

Magnum victoriæ genus hîc est contraria propensione ambire, voluntatemque valido conatu ad illa propellere, magnorum in omni Religione exemplis. nunquã sanè quidquam poscere, & in re firmare
ani-

animum tutissimum est. versanturque tales in altissima quadam pace, quidquid euenerit, diuinæ prouidentia committentes, securi se non ambiuisse: in quo vno solari se possunt, & audenter cum Prophe-
Psal. 90. ta dicere: *Qui habitat in adiutorio Altissimi, in*
Psal. 22. *protectione Dei cali commorabitur. Nam & si*
ambulauero in medio umbra mortis, non time-
Psal. 24. *bo mala: quoniam tu mecum es. &c. Non erube-*
Psal. 25. *scam quoniam speravi in te. &c. In Domino spe-*
Psal. 17. *rans non infirmabor. protector enim est omnium*
sperantium in se. memores monentis Apo-
1. Pet. 5. *stoli, Omnem sollicitudinem vestram proyicentes*
in eum, quoniam ipsi est cura de vobis. cum
contra petitores interno externoque lo-
latio destituantur. intus habent conscien-
tiam redarguentem, extra reliquorum de-
stituuntur auxilio, bis infelices, bis miseri.

CAPVT XVI.

Nimia in vnam alteramue nationem propensio.

DE beata felicique diuersarum nationum in vno spirituali corpore indiscriminata coniunctione, benè Hilarius:

Psal. 132. *Populo Dei congruit sub vno patre fratres, &c. sub vno capite vnus corporis membra esse. non enim*